

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/142/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616204836
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616204836.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: V. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, G. U. - P., o zaplatenie 1.406,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11Csp/8/2016-85 zo dňa 21. februára 2017, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 11Csp/8/2016-85 zo dňa 21.02.2017 žalobu žalobcu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobou doručou dňa 08.07.2016, doplnenou podaním doručeným dňa 12.09.2016, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.406,64 eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne z tejto sumy od 04.10.2015 do zaplatenia na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorý nárok vznikol v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného spočívajúceho v tom, že sa žalovaný dostal na svojom účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento svoj dlh nevyrovnal.

Súd žalobu zamietol bez vykonania dokazovania, s odôvodnením, že žalobca si nesplnil základnú procesnú povinnosť podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), t. j. povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Žalobca neunesol bremeno tvrdenia vo vzťahu ku skutočnosti z čoho pozostáva žalovaná suma nepovoleného prečerpania vo výške 1.406,64 eur, teda koľko z nej predstavujú výlučne debetné operácie žalovaného a koľko predstavujú prípadné úroky a poplatky účtované žalobcom na ťarchu účtu, tiež na základe akých ustanovení zmluvy ich požaduje, na základe akej percentuálnej sadzby a za aké obdobia boli vypočítané. Vzhľadom na to, že žalobca je etablovaná banka, ktorá disponuje vlastným právnym oddelením, z ktorého dôvodu si musí byť vedomý potreby a nevyhnutnosti riadneho plnenia tejto základnej procesnej povinnosti, ako aj na to, že žalobca má skúsenosti so súdnou praxou, kedy je opakovane vyzývaný na doplnenie svojich nedostatočných skutkových tvrdení v skutkovo obdobných prípadoch, súd nepovažoval za dôvodné postupovať v zmysle § 150 ods. 2 C. s. p., ktorý postup by mal byť aplikovaný len výnimočne a ktorý postup by bol v rozpore so zásadou rovnosti strán a zásadou hospodárnosti konania.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. s tým, že žalovanému, ktorý bol úspešnou stranou konania, v dôsledku čoho by mal nárok na náhradu trov konania tento nepriznal, nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení jeho žalobe v celom rozsahu.

Nestotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie vedúcimi k zamietnutiu jeho žaloby. Rozhodnutie súdu podľa žalobcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd nesprávnym procesným

postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Citujúc ust. § 129 ods. 1 C. s. p. uviedol, že keďže súd prvej inštancie rozhodol o neurčitom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania ním uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd mu takýmto postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, odňal možnosť konať pred súdom. Ide o vady konania vymedzené v § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p., ktoré sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky zaručuje okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo na súdnu ochranu ako súčasť práva na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na rozhodnutie, ktorému predchádza faktická činnosť súdu v súlade so zákonom, a to konkrétne procesným predpisom upravujúcim postup súdu, ktorým je Civilný sporový poriadok, resp. bol Občiansky súdny poriadok. Za porušenie tohto práva treba považovať aj rozhodnutie súdu vo veci samej bez úplného a určitého návrhu na začatie konania, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky, pretože takýmto rozhodnutím bolo žalobcovi v konaní odopreté právo na ochranu jeho oprávneného nároku uplatneného návrhom na začatie konania.

Poukázal tiež na to, že súd ho výzvou zo dňa 24.08.2016 vyzval na opísanie rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa predovšetkým odstúpenia od zmluvy, k čomu sa vyjadril podaním zo dňa 08.09.2016, avšak nevyzval ho, aby uviedol z čoho pozostáva žalovaná suma.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/, c/ C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, vyhodnotiac odvolanie žalobcu ako dôvodné.

5. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, odvolania žalobcu a ostatného obsahu spisu zistil, že neboli splnené procesné podmienky, aby súd o spore mohol konať a rozhodnúť. Aby súd mohol pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci, musí byť (mimo iných) splnená podmienka riadnej žaloby. Náležitosti podania, vrátane žaloby, vo všeobecnosti upravuje ust. § 127 C. s. p., ďalšie náležitosti žaloby následne upravuje ust. § 132 C. s. p.

6. Podľa § 127 ods. 1 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,
a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.

7. Podľa § 132 ods. 1, 2 C. s. p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

8. Z citovaného ust. § 132 ods. 1 C. s. p. vyplýva, že jednou z podstatných náležitostí žaloby je uvedenie rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa uplatneného nároku, t. j. žalobca je povinný vymedziť skutok, ktorý má byť predmetom konania. Rozhodujúcimi skutočnosťami sa rozumejú údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť a ktoré v prípade, že budú preukázané, umožňujú žalobe vyhovieť. Skutkové vymedzenie nároku je spolu so žalobným petitom osobitne významné, pretože určuje predmet konania a neumožňuje súdu priznať žalobcovi plnenie na základe iného skutkového základu. Žalobca nie je povinný uviesť v žalobe právnu kvalifikáciu, musí však uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby nárok mohol právne kvalifikovať. Ak žaloba neobsahuje dostatočné skutkové odôvodnenie, ide o vadu žaloby a je povinnosťou súdu pokúsiť sa postupom podľa § 129 ods. 1 C. s. p. o jej opravu alebo doplnenie. Súd je preto povinný podľa ust. § 129 ods. 1, 2 C. s. p. poučiť stranu sporu o nedostatkoch žaloby s uvedením lehoty a spôsobu, ako má uvedené nedostatky odstrániť. Ak v stanovenej lehote strana sporu nedostatky žaloby odstráni, žaloba

sa považuje od začiatku za perfektnú a súd môže pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci. Ak však k odstráneniu väd žaloby nedôjde a žaloba, buď pre nečinnosť žalobcu alebo pre jeho chybný postup, má naďalej také nedostatky, ktoré súdu bránia vec meritórne prejednať a rozhodnúť (nedostatok skutkových tvrdení z hľadiska ich dôležitosti pre určenie predmetu konania je nepochybne takým nedostatkom, pre ktorý súd nemôže vec prejednať a rozhodnúť), je povinnosťou súdu takéto podanie odmietnuť.

9. Pri povinnosti uviesť skutkové okolnosti veci je potrebné rozlišovať dva typy skutočností, ktoré musí strana konania tvrdiť, aby bola v spore úspešná. Žalobca musí pre perfektnosť žaloby uviesť tzv. základné skutočnosti, ktoré musí mať súd k dispozícii, aby mohol posúdiť, o čom a na akom podklade má rozhodnúť. Ide o skutočnosti, ktoré slúžia k individualizácii, nezameniteľnosti nároku. Tieto skutočnosti musia byť vymedzené v takom rozsahu, aby umožnili jednoznačnú individualizáciu nároku. Ak žaloba takéto skutočnosti neobsahuje, je namieste postupovať podľa § 129 ods. 1, 2 C. s. p.

10. Základné skutočnosti je potrebné odlíšiť od skutočností, ktoré sú pre rozhodnutie určujúce. Ide o skutočnosti, ktoré nie sú nutné k identifikácii nároku, ale ich uvedenie ovplyvňuje výsledok sporu. Pri ich absencii neprichádza do úvahy odmietnutie, ale naopak, zamietnutie žaloby. I v takom prípade však Civilný sporový poriadok v ust. § 150 ods. 2 umožňuje súdu požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia, ktorý postup sa javí ako vhodné riešenie zohľadňujúce v rozumnej miere prejednací princíp s princípom materiálneho civilného procesu.

11. V danom prípade však možno konštatovať, že žaloba podaná žalobcom má také vady čo do nedostatočného uvedenia základných skutkových okolností veci (vo vzťahu k predmetu konania), pre ktoré súd spor nemohol meritórne prejednať a rozhodnúť, ale zakladalo to povinnosť súdu postupovať postupom v zmysle ust. § 129 ods. 1, 2 C. s. p., teda vyzvať žalobcu kvalifikovaným spôsobom na odstránenie väd žaloby. Tým, že okresný súd napriek nedostatku žaloby vec prejednal a rozhodol, svoje konanie zaťažil vadou, pre ktorú musel odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Povinnosťou okresného súdu bude postupom v zmysle ust. § 129 ods. 1, 2 C. s. p. vyzvať žalobcu na odstránenie väd žaloby, a to doplnením skutkových okolností uplatneného nároku. Pokiaľ je predmetom uplatneného nároku pohľadávka, ktorá pozostáva z viacerých čiastkových nárokov, je nevyhnutná taká špecifikácia pohľadávky, z ktorej bude nevyhnutne vyplývať individualizácia uplatneného nároku. V danom prípade je nevyhnutné, aby žalobca špecifikoval uplatnenú pohľadávku, čo do jednotlivých čiastkových nárokov, uviedol časové obdobie, kedy tieto čiastkové nároky vznikli a odôvodnil aj vznik nároku vo vzťahu k jednotlivým čiastkovým nárokom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje či už úroky z úveru alebo úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky, je nevyhnutné, aby uviedol sumu, z ktorej si jednotlivé dielčie nároky na úroky z omeškania, príp. aj úroky z úveru uplatňuje, čas omeškania dlžníka s uvedením začiatku omeškania a konca omeškania. Pokiaľ sú súčasťou uplatňovaného nároku aj poplatky, je potrebné, aby žalobca riadne špecifikoval ich dôvod a výšku.

13. Až po doplnení žaloby, pokiaľ žalobca odstráni vady žaloby, bude môcť okresný súd pristúpiť k prejednaniu a rozhodnutiu veci. Zároveň bude jeho povinnosťou rozhodnúť aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)